

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Habacvc Propheta

Habakuk

Argentorati, 1526

VD16 B 3952

Maledicas sceptris eius, cum capite uicorum suorum, qui, ueluti
te[m]pestatas ut me dissipent. adueniu[n]t, aclætantur, quasi deuorent in
abscondito miseru[m]. XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35974

orum, denudabas fundamenta, usq; ad collum. Sela.

Capita hæc & fundamenta, reges sunt finitimorum terrarum, ut Edom, Ammon, Syrie, Philistin, quos Dauid à se uictos, iuris sui fecit. Id enim caput cōtundere est, id est regnum ita occupare, ut capite subditi careāt, nec ultra, proprios habeant reges, sed Dauidi subiugati sint. Idem plane est quòd fundamenta, id est eosdem Reges & Principes denudet, exauthoret, deponat, à gubernatione reiciat, usq; ad collum, ut truncus & corpus iuxta tamen permaneat, & Dauidi morigeretur, Rex enim, & caput & fundamentum sui regni est. Populus & terra, trunci & corpora. Hactenus cum gratiarum actione depinxit & recensuit, diuinarum manuum fulgores, ex quibus celi & terra gloria eius replebantur, pro consolatione populi. Nunc precationem suam aduersus regem Babylonie orditur.

Maledicas sceptris eius, cum capite vicorum suorum, qui, ueluti tēpestas ut me dissipent. adueniūt, ac latantur, quasi deuorent in abscondito miserū. XV.

Hoc est regno Babylonico, nolis esse ppitius, sed nullā gratiā exhibeas, tam illi, q̄ uniuerfis uicis eius, id est urbi Babylon, quæ omnium totius regni illius ciuitatum

tum caput est. Ac alij quidem Reges & gentes nos di-
 uexarunt, sed in terra tamen reliquerunt Enimvero Ba-
 bylonij, ut tempestas adueniunt, & nos è terra disper-
 gunt. Nec in hoc saturati sunt sed rident nos, ac de no-
 stro malo exultant, ceu clam egenum deuorent, hoc est,
 ueluti desit iudex, nec sit qui ulciscatur. Id enim clam de-
 uorare uocat, quom arbitratur Deum neq; uidere, ne-
 que id pro iniusticia imputare, ut neque accusatio, nec
 iudicium, ea propter sequutura sint,

XVI Equorum tuorum in mari iter est,
 In luto magnarum aquarum.

Id est, Equitatus noster & exercitus, qui salute &
 triumpho antea insignis erat, ea cum potentia incede-
 bat ac ferebatur, quasi in aere uolaret, dum tu admini-
 culareris nobis, iam uero quom deseris in caeno, & abys-
 so haeret, id est, angustiae & adflictioni impactus est,
 nec ultra quicquam ualet.

XVII Talia me audiente, uenter meus con-
 turbatur. Labia mea pra clamore con-
 tremiscunt.

Iam non edo aut bibo, ut uenter meus inde letetur,
 ceterum ieiunijs me macero, & mcreo, neq; uero cae-
 no, ut in couuijs letis fieri solet, ubi editur, bibitur, ca-
 tatur. Verum labia mea pro risu & cantilena tremunt,
 dum tantam calamitatem audio.

Sanies intrat ossa mea.